

Europski glazbeni ekosustav

Konceptualni okvir za definiranje europskog glazbenog ekosustava ima za cilj razumijevanje i promicanje njegove raznolikosti, kreativnosti i solidarnosti, čineći ga konkurentnim, otpornim i privlačnim.

Sažetak

Europski glazbeni sektor u 21. stoljeću nalazi se na raskrižju. Potražnja za glazbom dosegla je nove razine, a ekonomski rezultati u ključnim poslovnim područjima sektora pokazuju snažan oporavak nakon pandemije koronavirusa. Istovremeno, promjene u društvenim, kulturnim i tehničkim trendovima stvaraju sve veću složenost, uz promjenjivu dinamiku i međuzavisnosti unutar sektora.

Gledište da je glazbeni sektor sve više obilježen svojom složenošću i međuovisnostima dovodi do razumijevanja sektora više kao glazbenog ekosustava, a ne kroz tradicionalne linearne lance vrijednosti. Pristup promatranja složenog sektora kao ekosustava također je prisutan i u drugim industrijama, a služi kao temeljna ideja u Industrijskoj strategiji Europske Unije.

U ovom tekstu opisujemo europski glazbeni ekosustav kao mrežu aktera glazbenog sektora, njihovo okruženje, njihove međuovisnosti i interakcije kroz proizvodnju, distribuciju i konzumaciju glazbe, kako bi se stvorila vrijednost za sam sustav i za sustave kojih je dio.

U ovoj definiciji, akteri mogu biti glazbenici, publika, kreatori politike ili digitalni entiteti poput algoritama ili umjetne inteligencije. Njihovo okruženje sastoji se od konkretnih resursa, poput prostora za događanja ili digitalne infrastrukture, i nematerijalnih elemenata, poput zakona, društvenih konvencija i političkih uvjerenja. Akteri unutar ekosustava nisu samo međusobno povezani, već su i međuovisni, te stvaraju vrijednost utječući na druge na kulturni, ekonomski i društveni način.

Sektor se može promatrati kao vrlo prilagodljiv i osjetljiv ekosustav, sposoban nositi se s općim kriznim razvojem poput klimatskih promjena, nedostatka radne snage ili mijenjanja preferencija potrošača, zajedno s izazovima specifičnim za sektor poput konsolidacije tržišta, „platformizacije” i utvrđivanja prioriteta politike za njegovu održivu i otpornu budućnost.

Kao rezultat tih izazova, posebno u europskom glazbenom sektoru, vidimo pojavu novih suorganiziranih struktura ekosustava koje uključuju sve veći broj malih i srednjih aktera, a koje se temelje na suradnji, inovativnosti i raznolikosti, poput otvorenijih glazbenih mreža, primjerice otvorenijih glazbenih gradskih inicijativa i otvorenijih glazbenih konferencija i festivala. Ove strukture omogućuju orijentaciju i suradnju izvan prethodnih granica sektora i kultura. One također konceptualno njeguju otvorenost prema drugim susjednim (ne-glazbenim) ekosustavima poput obrazovnog sustava, sustava zdravlja i dobrobiti, pa čak i prema sustavima urbanog planiranja i razvoja.

Europa nudi osebujno i plodno okruženje za podupiranje tog razvoja. U usporedbi s američkim glazbenim tržištem, Europa zaostaje u tržišnoj snazi u smislu tržišne moći investitora, ali sa svojim postojećim suorganiziranim strukturama, europski glazbeni ekosustav može se promatrati kao protuteža sjevernoameričkom ili brzo rastućem azijskom glazbenom sektoru. Kako bi europski glazbeni ekosustav napredovao, ojačao svoje ekonomske kapacitete i otpornost, te omogućio glazbi da maksimalno poveća svoj društveni i kulturni utjecaj, te strukture trebaju podršku. Ideja o glazbenom sektoru viđenom kao ekosustav stvara nove prilike za političke mjere i mehanizme podrške za njegovo jačanje i pomoć u održavanju njegove konkurentne prednosti, uključujući promicanje obrazovanja, ulaganje u dugoročne programe, optimiziranje prelijevanja učinaka sa susjednim sektorima, poboljšanje društveno-ekonomskih uvjeta pojedinačnih stvaratelja, podršku lokalnim kreativnim zajednicama i provedbu politika vođenih podacima. Na temelju ovih smjernica djelovanja, napredna europska glazbena politika potaknula bi razvoj novih, transparentnijih struktura, ojačala postojeće i oslobodila puni potencijal glazbenog ekosustava.